

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého **Á.**, nar. X., dieťa rodičov - matky **A.**, bývajúcej v Č. a otca **G.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M., advokátkou so sídlom v R., **o zníženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 7 P 25/2008, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. novembra 2009 sp. zn. 8 CoP 135/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Rožňava z 10. marca 2009 č.k. 7 P 25/2008-201, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa – syna **Á.** Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie otec maloletého. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom, inými vadami konania a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil najmä skutočnosť, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Vyčítal obom súdom nevykonanie riadneho dokazovania, nesprávne hodnotenie dôkazov, nesprávne skutkové zistenia a neprihliadnutie na skutočnosti svedčiace v jeho prospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. V preskúmvanej veci sú predmetom konania práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákonom o rodine (vyživovacia povinnosť rodičov), nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t.j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť závisí od úvahy odvolacieho súdu), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v preskúmvanej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania. Odvolací súd svoj rozsudok aj riadne a presvedčivo odôvodnil, poukazujúc pritom aj na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa.

Námietky dovolateľa týkajúce sa nesprávneho hodnotenia dôkazov či nesprávneho zistenia skutkového stavu neboli spôsobilé založiť prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia sa totiž rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Samotná nespokojnosť účastníka so skutkovými a právnymi závermi súdu však bez ďalšieho nezakladá taký postup súdu, ktorý by znamenal znemožnenie realizácie jeho procesných práv (napr. právo navrhnúť dôkazy, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a pod.). Výhradami smerujúcimi voči vecnej správnosti rozsudku odvolacieho súdu by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, keďže ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. februára 2010

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková